

NYÁRI ÜZENET

2013

Kiadja:

A Leányfalui Római Katolikus Szent Anna Plébánia
2016 Leányfalu, Szent Imre herceg útja 14. Telefon: (26) 383-091

Miért szép a virág?

Ha kimegyek a plébánia udvarára, ha rátekintek a muskátlikra, gyerekorom egyszerű, csendes, békés évei jutnak az eszembe. Anyám átteleltette a virágokat a hideg folyosón. Magam előtt látom a gondoskodást, a szerető odafigyelést, ahogy levette az elszáradt leveleket. Kora tavasztól késő őszig kimondhatatlanul gyönyörködtünk a virágok szépségében. Ezt nem lehet tanítani, ehhez érzék kell, felülről kapott érzék. Meglátni a szépet, az igazat és a jót, mely felemeli az embert, lelkileg nemessé teszi.

A hányatott sorsú filozófusnő, Simone Weil, rákérdez: Miért szép a virág, ha ránézünk? S miért nem tartja meg a (lelki) szépségét az ember úgy, mint a virág?

A választ is megadja: Mert a virág olyan marad, aminek az Isten teremtetten. Míg az ember milyen marad, honnan, hová jut az életben?

Azt látom, a mai ember fél a változástól, abban mindig a nyugalma megzavarását látja. Más akar lenni, változtatás nélkül, szebben kifejezve: lelki megtérés nélkül. Így nem marad más, mint minden áldott nap megküzdeni azért, hogy többnek látsszam, mint aki vagyok igazán.

Melyik élethelyzet nagyobb küzdelem? Lelkileg mindig megtérni és jó irányba változni, felismerni magam körül az Isten csodás tetteit, vagy mindig azon görcsölni, hogy többnek mutassam magam. Sajnos sokan észre sem veszik, hogy lelkileg, emberileg kellene jó irányba változniuk, lelkileg megtérniük. A felületes, üres, öntetszelgést összekeverik a valós emberi, értékekkel.

Műanyag ízű világban élünk! Nem kell mélység-magasság, test és lélek, szép és tiszta, jó és igaz. Megelégszünk a gyorsal, átmenetivel, a fröccsentettel, és ami a legszomorúbb, elhisszük, el akarjuk hitetni, hogy ez az igaz és a szép. Gyártjuk a sok műanyag virágot, elhelyezzük otthonainkban, gyönyörködünk abban, amiben nincs élet, nincs változás, nem kell szeretni, öntözni, ápolni, odafigyelni.

Művirág, műember! Egyedül marad, mert nincs benne élet! Sokkalta jobb lenne, ha az elszáradt leveleket távolítanánk el az élő virágról, még ha fáradtságos is, mint nem érezni, nem látni, nem tapasztalni, hogy új élet sarjad.

Sarjadjon belőlünk új élet, melyet tovább adunk, rácsodálkozva a szépre, mely magába foglalja a lét és az örökkévalóság egységét, így életünk állandó változás közepette is meg marad szépnek, tisztának és jónak.

Szalay Zoltán atya

Evangelium Szent János szerint (Jn. 16,23b-28)

Búcsúbeszédében Jézus így szólt tanítványaihoz:

„Bizony, bizony, mondom nektek: Bármit kértek majd az én nevemben az Atyától, megadja nektek. Mindeddig semmit sem kértetek az én nevemben. Kérjete, és kaptok, hogy örömetök teljes legyen!

Ezeket hasonlatokban mondtam nektek. Eljön az óra, amikor már nem hasonlatokban szólok, hanem nyíltan beszélek az Atyáról. Azon a napon majd az én nevemben kértek, és nem mondom azt nektek, hogy én kérem értetek az Atyát. Hiszen az Atya szeret titeket, mivel ti is szerettetek engem, és hittétek, hogy az Istentől jöttem.

Eljöttem az Atyától és a világba jöttem. Most elhagyom a világot, és visszatérek az Atyához.”

(Jn. 17,1-5)

E szavak után Jézus az égre emelte tekintetét, és így imádkozott: „Atyám, elérkezett az óra. Dicsőítsd meg Fiadat, hogy Fiad is megdicsőítsen téged. Hatalmat adtál neki minden ember fölött, hogy akiket neki adtál, azoknak örök életet adjon. Az az örök élet, hogy ismerjenek téged, az egyedüli igaz Istent és akit küldtél, Jézus Krisztust. Én megdicsőíttelek a földön: a feladatot, amelynek az elvégzését rám bízta, elvégeztem. Most te is dicsőíts meg, Atyám, magadnál: részesíts abban a dicsőségben, amelyben részem volt nálad, mielőtt a világ lett”.

Húsvéti képek

A húsvéti ünnepkört idézik az alábbi képek. A nagyhét szertartásain egyre többen vesznek részt, egyre többen érzik, hogy jó együtt emlékezni, együtt lenni ezekben a napokban, amikor hitünk alapját jelentő legfontosabb eseményeket éljük újra.

A nagyszombati vigília idén sem nélkülözte az esőt, ha nem is olyan mennyiségben kaptuk, mint tavaly. Helyette volt a téli hideg és hó. De nem sokakat rettentett vissza mindez attól, hogy ezt az ünnepet is a közösséggel élje át.

A nagypénteki szertartás részlete, hódólat a kereszttől

Nagyszombat, tűzszentelés

Nagyszombat, Feltámadási körmenet

*Elsőáldozás
Szentháromság napján*

Űrnapja

'A nagy baldachin vita'

avagy hogyan került Leányfalu baldachinja Szigetmonostorra?

Az alábbi írás baldachinunk történetéről szól, arról a hordozható, téglalap alakú tetőről, melyet körmeneteinken az Oltáriszentség fölött viszünk. E liturgikus kellék alapvetően az alatta lévő személy, tárgy vagy hely szentségét, méltóságát hivatott hangsúlyozni. Maga a baldachin szó egyébként Bagdad városának latin elnevezéséből (Baldach) ered, mivel az őskeresztény időkben ezek a szakrális mennyezetek arannyal átszőtt, bagdadi selyemből készültek.

Az a baldachin, melyet jelenleg a leányfalui körmeneteken használunk nem az eredeti, ugyanis az 1892-ben felszentelt Szent Anna-kápolna első baldachinját a szigetmonostoriak egyszerűen nem adták vissza... Legalább is ez olvasható Wabrosch Bélának, az egyházközség 1920-as évekbeli világi elnökének cikkében. A Visszaemlékezés című írása 1932 októberében, a templom felszentelésének 40. évfordulójára jelent meg a székesfehérvári egyházmegye Egyházközségi tudósítójának IV. évfolyama 8. számában. E cikk emelkedett hangnemben összefoglalja templomunk első négy évtizedes történetét, és közben kitér a Szent Anna-templom baldachinjának különös történetére is.

Mielőtt ideidézném az érdekes történetet, talán annyit érdemes hozzátenni, hogy az 1860-as évektől benépesülő Leányfalu közigazgatásilag ugyan Pócsmegyerhez tartozott, ám egyházszervezetileg Pócsmegyer-Leányfalu, mint leányegyház a szigetmonostori plébánia filiájaként működött egészen 1937-ig.

„(...) Ez időben történt, hogy a monostori anyaegyház derék kisgazda hívei, - a körmenetnél használt mennyezetük tönkre menvén, jó szóval elkérték kölcsönbe a mi baldachin mennyezetünket, amit aztán illően, hálásan mindenkor meg is köszöntek. Így ment a kölcsönzés évről-évre, amíg egyszer, hogy hogy nem elfelejtődött a baldachin és az Monostoron maradt. Történt pedig, hogy a mennyezet ideát is kellett, elmentek hát a mieink Monostorra, de a dolog most nem ment olyan simán, mert biz ott már nem igen emlékeztek, hogy a baldachin, vagy ahogy Monostoron mondják a baltaczim, - valaha a leányfalusiaké lett volna. És se szó se beszéd a mieink nem boldogulván másképp, kérésre fogták a dolgot és így aztán megfordítva a mieink adták magukat koldulásra. Meghallván ezt Dr. Glósz világi elnökünk, elmosolyodott és azt mondá: Hagyjátok ott nekik és rendeljete egy újat, és egy gavalléros gesztussal az új mennyezetet kifizette. Így maradt odaát a baltaczim és ideát a baldachin és így lőn Isten dicsőségére, a jóakarató emberek között, békesség e földön.(...)”

Eddig tartott a történet, s bár az írás békülékeny hangnemben a megbocsátás jegyében zárult, azért valószínűsíthetjük, hogy komoly szálda maradhatott akkor a leányfalusiakban. Hiszen az akkori egyháztanács elnök a 40 éves jubileum kapcsán képes volt egy kis fricskával ország-világ előtt is leírni, hogy a monostoriak egyszerűen nem adták vissza a leányfalusiak baldachinját.

Arról sajnos nem találtam információt, hogy vajon mit szóltak a szigetmonostoriak, mikor a hivatalos egyházi lapban elolvasták a rájuk nézve nem túl hízelgő leányfalusi cikket, mely lerántotta a fátylat baldachinjuk eredetéről. Ráadásul arról is, hogy ők e liturgikus kelléket tévesen „baltaczimnek” nevezték...

Adorján András

Tisztelendő plébánosunkat, Szalay Zoltán atyát Leányfalu Önkormányzata díszpolgárrá választotta! A Falunap alkalmával átadott kitüntető cím annak a most már 10 éves szolgálatnak elismerése, amelyet Zoltán atya végzett nemcsak a katolikus egyházközségért, de a falu közösségéért is.

Isten áldását kérjük további szolgálatához!

Kovács Tamás nagytiszteletű úr, a leányfalusi református gyülekezet lelkésze szintén megkapta a díszpolgári címet. Lelkész úrnak ezúton is gratulálunk és kívánjuk, hogy továbbra is sikerrel munkálkodjék a Hit évének szellemében!

Zarándoklat Szlovéniában

A leányfalusi és pilisszentkereszti tagokból összeállt csapat az idén tavasszal Szlovéniában tett kirándulást. Zarándoklat volt ez, hiszen a buszon mondott imákon, a meglátogatott kegyhelyek szentmiséin kívül az egy szellemiségű társaság lelki közössége is azzá tette. Szlovénia kis ország, fele akkora sincs, mint Magyarország, mégis rendkívül változatos élmények várnak az utazóra. Jól ismert folyók – Mura, Dráva, Száva – sík és hegyes vidék, sőt az Alpok maga – Júliai Alpok – tenger, világhíres cseppkőbarlang jelentik a természeti környezetet. Történelmi kisvárosok, várak, templomok adták a kulturális élményeket. Mindig volt alkalom

egyéni sétákra is az egyes helyszíneken, ami jó lehetőség beszélgetésekre, az egymásra figyelésre.

Az első állomásunk Ptuj (régábban Pettau) volt, ami egy nagyon régi kisváros, a római időkben és még sokáig azután fontos állomás a délről északra vezető úton. Itt is van vár, ahová a vállalkozó kedvűek felgyalogolhattak, de maga a város, a Dráva part is sétára hív, a szép minorita templom pedig nem szokásos berendezésével szintén jóleső emléket hagyott.

Innen a közeli Ptujška Gora kegytemplomához mentünk, ahol szentmisét mutatott be Zoltán atya. Ezután az éppen szolgáló barát mesélt röviden a templomról, amelyből megtudhattuk, hogy a XIV. század végén épült templom faragott kő oltárképe, a 'köpenyes Madonna' nyolcvan különböző kis szobrot foglal magába. A legelső sorban vannak magyar vonatkozású kis figurák is, Luxemburgi Zsigmond magyar király és második felesége, Cillei Borbála (a hazaúton röviden megismert Celje felett áll a Cilleiek vára, akik a magyar történelem, különösen a XIV-XV. század fontos, nem mindig pozitív alakjai voltak). A templom még további szép gótikus oltárok megcsodálására adott alkalmat.

Másnap Ljubjanával ismerkedtünk, felmentünk a várba is, ahol Batthyányi Lajos emléktáblájánál tiszteleggettünk, aki 1849-ben itt töltötte a kivégzése előtti hónapokat. A város maga nem nyerte el tetszésünket a szép részletek ellenére, erősen látszik a szocialista múlt építkezésének nyoma. Aznap délután a postojnai cseppkőbarlang egyedülálló élményével lettünk gazdagabbak. A lenyűgöző méretek, a lassan, de mégis változó cseppkövek ámulatba ejtették társaságunk tagjait. Még aznap délután újabb különleges élményt adott a predjama-i barlangvár látványa. Ez a vár egy óriási sziklafal mélyedésébe épült, így olyan, mint egy szirti fecske fészke a sziklára, sziklába épülve. Rablólovag várnak is nevezik, mert egyik lakója, Erasmus lovag nem volt híján a gaztetteknek. A megbüntetésére küldött sereg csak árulás útján volt képes a várat elfoglalni, a lovagot megölni. Harmadik napunk az Alpokba vezetett. Gyönyörű napot adott az Isten a hegyek látványához.

Szentmisével kezdtük az utat Brezjében, a Mária segítség bazilika padlástermében. Ahogy szinte felpakodtunk a keskeny lépcsőn, ahogy misénk közben is hallhattuk a lentről felhangzó idegen éneket, még inkább összetartóknak éreztük magunkat.

Brezje nem régi kegyhely, a XIX. század közepétől tekinthető annak, illetve 2000 óta Szlovénia nemzeti szent helye. Boldog II. János Pál is elzarándokolt ide. A szinte folyamatos szentmisék, a Mária kegykép előtt imádkozókkal állandóan telt padosorok jelzik, hogy élő, fontos kegyhely a helyiek számára. A különleges látványt nyújtó Szent Család szobor a Triglav, Szlovénia legmagasabb hegycsúcsai felé húzza a tekintetet.

A kegykép elé azért kis csapatunk is bejutott, így volt alkalom imáinkat elmondani, kéréseinket és köszönetünket a brezjei Mária elé terjeszteni.

A nap hátralévő részében a táj különlegességét élvezhettük. Bohinj, Bled. Mindkét helyen szép tó terül

Ptujška Gora

Brezje, Szent Család

el a hegyek karéjában. A bledi tóban még egy festői kis sziget látványa is fokozza a szépséget, amelyen Nagyboldogasszony temploma áll. Átcsónakázott a csapat. A bledi várba kevesen kapaszkodtak fel, fáradságukért a még szebb látvány, kilátás volt a jutalom.

Negyedik napunkon a tengerhez jutottunk el. Szlovéniának mindössze 40 km-es tengerpartja van, de ezen a rövid szakaszon is van mit látni. Koperben és Piránban jártunk. Pirán magas dombbal védett kisváros, erős velencei hatás nyomaival. Mivel a városon kívül lehet csak busszal megállni, ezért lefelé meg kellett mászni a meredek lejtős utcákat, hogy eljuthassunk a Szent György templomhoz, majd a parton lévő főtérré, a Tartini térre, amelyet csak úgy tudtak létrehozni annak idején, hogy feltöltötték a kikötő egy részét.

Fischer István társunk és barátunk, önkéntes vezetőnk ismét meglepetéssel szolgált a hrastovljei erőd templom megmutatásával. A templom falait teljesen beborító, nemrég felfedezett freskók a XV. századból származnak, mostanra helyreállították őket. Különösen nagy benyomást tett ránk a haláltánc kép, amelyen mindenféle emberi szerzet, kereskedő, pap, szegény, vagy gazdag ember, királyi személyek mind-mind a sír felé menetelnek:

Az ötödik napon már hazafelé vezetett az út. Celje és Maribor voltak még rövid állomásaink.

Nevelős Géza

Őszi zarándoklat az Őrségbe

Az őszi zarándoklat az Őrséget veszi célba. A háromnapos út során Körmend, Hegyhátszentjakab, Velemér, Magyarszombatfa, Őriszentpéter, Ják, Sárvár szerepel a programban, de egy napot szánunk előreláthatóan Grazra, illetve a határában található Maria Trost kegyhelyre is.

Az utat október 3-5 -ére, csütörtök, péntek, szombatra tervezzük.

Tekintettel arra, hogy még megfelelő szállást nem tudunk foglalni, a buszra sem kértünk ajánlatot, ezért nem tudunk közelítő árat sem megadni.

Kellő időben templomi hirdetőményben ismerteti majd Zoltán atya a szükséges részleteket, amikor már programlap is rendelkezésre fog állni.

Veleméri templom

Kerámia dombormű került elő

A dombormű ismeretlen adományozótól került a Plébániára, törött állapotban. Kári András restaurálta a művet és felderítette a számozott kép gyártóját.

A kép 1913. november 11-én készült a Ginori Doccia márkai által 1735-ben alapított firenzei porcelán manufaktúrában. Hamarosan keresettek lettek a porcellán és kerámia termékek, elsősorban Ausztriában. Napjainkban csődbe jutott a gyár, nem sokára a Gucci tulajdonába kerül. Így a patinás manufaktúra ezután a divatvilágot szolgálja majd.

A 100 éves szép mű a Szent Jolán közösségi terembe kerül, megszentelésére a Szent Anna búcsú napján kerül sor.

Miháli István, volt egyháztanács elnök 100 éves születésnapjára

Édesapánk 1913. június 26-án született. 2 éves volt, amikor megszületett a testvére, és ugyanakkor édesapja elesett az orosz fronton. Anyja és nagyszülei révén vallásos nevelésben részesült. A hit, az imádság egész életét végigkísérte. Nagy tisztelője volt dr. Katona Pusztai Sándor címzetes kanonok úrnak, plébánosunknak. Mindig mellette állt, soha nem hátrált meg a feladatok elől, Még a vallási szempontból is kegyetlen időszakban sem. Előbb egyháztanács tag volt, később egyháztanács elnök. Szívén viselte mind a templom, mind a régi kálvária sorsát. A ledöntött kálvária keresztek újraállításából is kivette részét. Segített az egyházi adó beszédében is, ami akkor házról házra járva történt. házalva kérték a támogatást.

Tiszi bácsi 'elnökömnek' szólította, ami jóleső érzéssel töltötte el. Egyszer egy névnap köszöntőben is 'szeretett elnököm'-nek dedikálta az ajándék könyvet.

A későbbi plébános atyákkal is jó volt a kapcsolata. Például Koroncz atya az esti futásait gyakran megszakítva bekopogott egy pohár borra, kis vidám beszélgetésre. 'Pista bácsi, most a jobbikat bontsa fel!', vagy 'Tudja Pista bácsi, rossz bor nincs, csak kevés!' – viccelődött Koroncz atya édesapánkkal.

Idős korában már nem tudott a templomba elmenni, így Sándor atya, Tóni atya, majd Zoltán atya áldoztatták őt első pénteken, egyet sem kihagyva. Mindig szeretettel várta őket, és egy kicsit elbeszélgettek. Nagy megtiszteltetésnek érezte ezeket a látogatásokat. Végül Zoltán atya adta meg neki az utolsó útra szóló szentséget. Küzdelmes, hosszú, önfeláldozó életet élt.

Lánya és fia

Májusfát állítottunk

Május 4-én Kiss Andor szakavatott irányításával ismét igazi májusfát állítottunk a templom előtt.

A hagyományoknak megfelelően egy magas, sudár fát választottunk ki erre a célra. Kidöntöttük, kérgétől megfosztottuk, felszalagoztuk, koronájába pedig díszes koszorú és egy üveg ital került. Ennek oka, hogy régebben a májusfa ledöntésének szertartásos mozzanata volt a májusfára mászás. A lehúzott kérgű, magas fát nehéz megmászni, és azé lett a tetejére erősített ital, akinek ez mégis sikerült.

Adorján András

A PUSZTA SÁNDOR KULTURÁLIS KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
meghív minden érdeklődőt Szent Anna-templomhoz szervezett programjaira

2013. június 30. vasárnap 16 órakor
Évadnyitó koncert a Templom előtti téren
LATIN VARÁZS

Egy magyar-latin produkció Szűcs Antal Gábor gitárművész és Gál Péter „ördög hegedűse” hegedűművész igazi egymásra találása eredményeképp jött létre.

2013. július 28. vasárnap 17 órakor
BÚCSÚNK NAPJA
Templom előtti tér

BRASS On BRASS együttes
A Brass On Brass Tradicionális Jazz Együttes. Repertoárjukon az autentikus New Orleans-i számok mellett blues, boogie-woogie, dixieland, swing, illetve a 20-as, 30-as, 40-es évek jazz dalai szerepelnek.

2013. augusztus 25. vasárnap 17 órakor
ÉVADZÁRÓ KONCERT

Templom előtti tér
GUESSOUS MAJDA MÁRIA
Guessous Majda Mária félig magyar félig marokkói énekesnő számos hazai és nemzetközi sikert tudhat magáénak. Junior Prima díjas.

A koncertek adományaiból származó teljes bevételünket templomunk és más kulturális programok támogatására fordítjuk

Szalay Zoltán atya korábbi szentbeszédei (2009-ből, 2010-ből, 2013-ból) megtalálhatók a plébánia honlapján, az Interneten (www.leanyfaluplebania.hu). Sokan ismerik Zoltán atya szentbeszédeinek értékét, színvonalát, ezért írásos formában is érdemes újraolvasni ezekből, újra elmélkedni az elhangzott gondolatokról. Más ismeretekre is szert lehet tenni a honlapról egyházközségünk életéből, így pl. aktuális információkról, a zárándoklatokról, vagy fellelhetők a plébánia Üzenetei.

A 2013-as Leányfalui római katolikus gyermektábor

(Augusztus 12–16.)

Témája: Régi falusi élet

A tábor augusztus 12-én hétfőn reggel 8:30 órakor szentmisével kezdődik. Találkozás a plébánián.

Reggel 7:30 órától jöhetnek a gyermekek a 16:00 –ig tartandó programokra.

A tábor költsége: 5.000,- Ft/fő. (3 testvér esetén 12.000,- Ft), amely magában foglalja az étkezés, valamint a kirándulások és a különböző foglalkozások költségeit. Akinek a tábordíj befizetése gondot okoz, az jelezze!

16-án, pénteken a programokat követően sok szeretettel várunk minden szülőt a tábortúzhöz, szeretetlakomára.

Kérem, hogy a közös asztalra hozzanak üdítőt és süteményt!

Jelentkezni lehet **augusztus 4-ig** a plébánián. Sok szeretettel vár minden gyereket a Szent Anna Plébánia.

Szalay Zoltán atya, Ragóné Tegzes Márta és Balla Béla, Séra Anna, Győrik Ágnes és Éliás-Szalay István.

A szentmisék rendje (nyári miserend):

Hétfő, kedd, szerda, csütörtök	8:00
Péntek	8:00 minden első pénteken mise után szentségimádás
Szombat (vasárnapi előmise)	17:30
Vasárnap	9:30
családok miséje	11:00

Gyónási lehetőség: szentmisék előtt fél órával, illetve előzetes megbeszélés szerinti időpontban.

Idősek és betegek szentséggel való ellátása otthon, a hónap első péntekén, vagy előzetes megbeszélés alapján.

Római Katolikus Plébánia telefonszáma: 26/383-091 Cím: Szent Imre herceg útja 14.

Plébános: Szalay Zoltán atya

Ügyfélfogadás: kedd: 9:00-11:00, szombat: 10:00-12:00, vagy előzetes telefonos megbeszélés szerint.

Segítse egyházközségünket! Számlaszám: 64700083-10001679 (Takarékszövetkezet)